

blk - קפ"ז ע"א

ובשענינו שם, ידע שהוא או ר' שדולק על ראשו צריך שמן, משומש גוף האדם היא פתילה, ואור הזולק למללה, ושלמה הפלך צוח ואמר: (שם ט) ושמן על ראשך אל יחסר, שהרי הוא שבראשו צריך שמן ואותם מעתים טובים. וכך חכם עיניו בראשו, ולא במקומו אחר.

חכם חכמים, ודאי השכינה שורה על ראשיכם, איך לא השגהתם לזה? שכתוב ועיית בריחם וגוי, ל夸שי צלע המפשן الآخر. ו חמסה | בריחם ל夸שי צלע המפשן השנית. الآخر והשנית אמר הפסוק, שלישית והשנית ורבייעית לא אמר הפסוק. שהרי אחד ושנית נחשבים לשני צדדים, ומושום זה החשבון בשני אלה.

באו הם ונש��והו. (בהתחלת בכה רבי יהודה ואמור, רבי שמואל, רבי יהודה ואמר, רבי שמואל, רבי יהודה ואמר, ר' אשרי חילוך! אשרי הדור! שהרי בזכותך אפלוי תינוקות של בית רבן הם סלעים רמים פקיפים. באה אמו. אמרה להם, רבותי, בבקשה מכם אל פשגיתו על בני, אלא רק בעין טוביה. אמרו לה, אשרי חילוך אישאasha כשרה, אשאашה ברורה מכל שאר הנשים, שהרי הקדוש ברוך הוא בר חילוך והרים הילך על כל שאר נשות העולם!

אמר הפתינוק, אני לא פוזד מעין רעה, שבן בג גדול ונכבד אני, ורג לא פוזד מעין רעה, שכתוב (בראשית ח) וידאו לך בקרוב הארץ. מה זה לך? לרבות על העין. ושנינו, מה דגיא הים חמימים מכבים עלייהם ואין עין רעה וכו'. לרוב ודי, בקרוב הארץ, בთוך בני הארץ, אין לנו עין רעה, ולא מלך הארץ, אין לנו עין רעה, והקדוש מצד עין רעה באננו, והקדוש

יבד עינוי תפמן, לינגד דההוא נהוֹרָא דארליך על רישייה, אצטראיך למישחא, בגין דגונפא דבר נש איהו פתילה, ונהוֹרָא אדרליך לעילא, ושלמה מלכא צווח ואמר, (קהלת ט) ושמן על ראשך אל יחס, דהא נהוֹרָא דבראשו, אצטראיך למישחא וAINON עובדין טבאן. ועל דא החכם עיניו בראשו, ולא באתר אחר אהרא. אהן חביבין, ודאי שכינתא שרייא על רישיכו, היה לא אשגחתון להאי, דכתיב ועתית בריחים וגוי, ל夸שי צלע המפשן الآخر. ו חמסה | בריחים ל夸שי צלע המפשן השנית. الآخر והשנית אמר קרא, שלישית ורבייעית לא אמר קרא. דהא אחד ושנית, דא חשבוי דתرين סדרין, ובגין קה עביד חושבנא בתرين אלין.

אתוAINON ונש��והו, (במלודטי) בכה רבי יהודה, ואמור, רבי שמואל זבחה חולקה, זבחה דרא, דהא בזוכתך אפיקו ינוקי דבי רב,AINON טנרגין רמאין פקיפין. אתה את אמיה, אמרה לוין רבותי, במתו מניכו, לא תשגחון על ברי, אלא בעינא טבא. אמרו לה, זבחה חולקה אתה כשרה, אפתחה ברירה מכל שאר נשין, דהא קדשא בריך הוא בריר חולקה, וארים דגלה על כל שאר נשין דעתמא.

אמר ינוקא, אני לא מסתפינא מעינא בישא, דבר נוגא רבא ויקירא אני, ונוגא לא דחיל מעינא בישא, דכתיב, (בראשית מה) וידאו לך בקרוב הארץ, מי לרב, לאסגאה על עינא. ותגינן, מה דגים דינמא, מיא חפי עליהון, ולית עינא בישא וכור. לרוב ודי, בקרוב הארץ, בגו בני אנשא על ארעה. אמרו, ברא, מלאכא דיי, לית בנא עינא בישא, ולא מסתרא דעינא בישא